

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Monachi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

in authent. ingressi, nu. 13. & inf. de sac. san. Eccl.

Quarto, unde dicantur mendicantes, vide Gem. in c. quorundam, § volentes, in initio, de elec. lib. 6. ubi etiam ex ipso, & Gl. habes, qui dicantur mendicantes.

MONACHI.

Primo, Monachi, seu regulares ejus, qui à suis monasteriis, vel ad triremes condemnati, vel habitu privati, sub quo Episcopo subsunt? Respondeatur, quod sub Episcopo originis, Nav. in c. non dicatis, nu. 34. 12. qu. 1.

Secundo, Monachus dimittens habitum, quam pœnam incurrit? Respondeatur, quod pœnam excommunicatio- nis, c. si. de apof. sed ab ea potest absolvi à suo Prælato, Cald. conf. 6. Clar. q. 97. ver. Monachus, & in pœnam, de qua in ver. professio. similiter si occultat habitum sine causa, gl. in Clem. de vita, & hon. cler. similiter si aliena bona monasterii sine licentia Superioris.

Tertio, Monachus ejus, cui acquirit, supposito, quod propter hoc definat esse Monachus, nec fiat capax cuiuslibet juris pecuniarii? Respondeatur, quod si est ejus, in iustè, acquirit monasterio, à quo ejus est; si iustè, Papa, vel Ecclesie, cui fuerit legitimè a scriptus, seu translatus, Nav. in c. non dicatis, nu. 34.

Quarto, an Ordinarii possint aliqua constituere de regularibus? Respondeatur prout sup. in ver. excommunicatio, de accus. mater.

Quinto, si Monachus, seu Regularis steterit per annum integrum in probatione, & per aliquot menses ultrà, non dum emittens expressam professionem, licet tacitam per delationem habitus non distincti, prout ajunt jura vulgata, possit renuntiare bonis, sive facere contractus, & videtur quod non, quia omnia jura, & glossæ videntur dicere, quod per professionem tacitam quis non est amplius sui juris, tamen contrarium est verius, quia per solam professionem expressam, sive solem- nem, sit mortuus mundo: vide Extra- vag. antiq. concertat. Joan. 22 Reb. tit. de diffens. cum reg sa. nu. 24. præterea quia Concilium loquitur simpliciter de profesione, quæ debet intelligi de potiori significato, Argum. cap fin. de sentent. ex-communic. & Rebuff. titul. de mod. amit. benef. num. 44. per capit. beneficium, de regul. libro sexto, ubi dicit, quod ante professionem non potest conferri be- neficium Monachis, quæ debent intel- ligi de expressa, facit Bull. Pii V. quæ est 75. ubi statuit regularem non posse promoveri ad sacros Ordines, nisi fue- rint professi, quæ debet intelligi de ex- pressa, Argum. Sac. Conc. Trident. sess. 21. cap. 2. de reform. ubi prohibet fæculares promoveri ad sacros Ordines, nisi habuerint beneficium, pen- sionem, vel patrimonium, Covar. de spons. 2. p. 6. 7. §. 4. nu. 6. & fortificatur ratione, sicut ad dirimentum matri- monium ratum, & consummatum, non sufficit votum simplex, sed requiri- tur votum solemne, cap. 1. de vot. in sexto, ita non sufficit professio tacita,

N 2 tacita,

tacita, sed requiritur expressa in dissolutione matrimonii rati, & non consummati, Cov. loc. cit. nu. 7. & 8. & habui in facto Surrenti, ubi vir, & uxor, de communis consensu, illa monialis ordinis sancti Dominici in monasterio sanctæ Mariæ Gratiarum Surrenti facta est, Vir autem monachus sancti Dominici in Ecclesia sanctæ Mariæ Sanitatis Neapoli, & steterunt in monasterio ultra annum probationis, & tamen postea exierunt ambo à monasteriis praedictis, & remansere in saeculo: ergo non sufficit professio tacita, & sic videtur, quod non obstante professione tacita, possit testari, donare, & facere contractus activè, & passivè, ante professionem expressam solemnum, quia professio tacita est quædam fictio, vide Navar. in c. non dicatis, 12. q. 1. à num. 42. & professus tacite non est verè professus, sed præsumitur, Nav. in cap. statutus, 19. quest. 3. nu. 74. & vide inferius, in ver. professio, ubi plus videbis, & facit pro practica quotidiana, & mihi accidit bis in facto.

Sexto, transitus de una religione ad alteram parem, aut arctiorem, non fiat, nisi causa cognita transeuntis, & vitæ, ac morum ratione, idque ex approbatione Capituli generalis, ita sac. Cong. prout inferius, & Navar. in c. statutus, notab. 1. nu. 3. & notab. 3. à nu. 10. & inf. vide superiorius, in ver. apostata.

Septimo, in posterum nemo regularium ejiciatur à monasterio, etiam si se incorrigibilis, sed peccantes à superioribus ignominia, & carcere castigantur, & acrius, si etiam opus fuerit,

pro modo delictorum puniantur. singula monasteria habeant librum profitentium tacitè, vel expressè, qui manserunt in religione, per quinquennium omnino non audiantur. --- De iis, qui exire volunt à religione, committatur Ordinario loci, simul cum Superiore monasterii, ubi emiserunt professionem, ita in terminis, sacra Congreg declarat. 376. de reform. regul. & hoc rationabile est, nam multi proprio spiritu ducti transibant de una in alteram religionem, ad placitum, contra illud Ioan. 1. cap. 4. initio, Nolite omni spiritui credere. præterea oriebantur multæ apostasie, indecentiæ, detractiones, & mendicitates, Bull. Pii V. que est 75. & Conc. Trid. sess. 21. c. 1. de resor. Navar. in Apolog. de reddit. queb. 1. monito 32.

Octavo, Mendicantes ad monasticos Ordines (Carthusianorum duxat excepto) absque Sedis Apostolice licentia transire non possunt, ita Mart. V. Bull. 2. que incipit, Via ambitiose cupiditatis.

Nono, Monachi, seu Fratres divi Francisci de Observantia, seu Conventuales degentes extra claustra, quas penas incurront. Paul. III. Bull. 10. Clem. VII. Bull. 43. Jul. III. Bull. 60. Paul. IV. Bull. 29. Pius IV. Bull. 8. & 69. Greg. XIII. Bull. 44. & 74.

Decimo, Fratribus Capucinis mandat Jul. III. Bull. 10. que incipit, Officij nostri, ne Fratres de Observantia recipiant contra formam Constitutionis Paul. III.

Decimoprimo, Regulares pro criminis

mine hæresis possunt cognosci ab Inquisitoribus tam generalibus, quam particularibus, dummodo illorum superiores non prævenient. Pius IV. 66. que incipit, Pastoris.

Decimosecundò, an Monachorum appellatione veniant Canonici regulares in odiosis? Respondeatur, quod non, Navar. in c. nullum, 18. qu. i. com. 3. mon. 12. num. 40. & in cap. statuimus, num. 1. & 2. 19. quest. 3. nec possunt transire Canonici regulares ad Monachos, cap. Mandamus, 20. q. 3. Vide Gem. in c. ex eo, §. in Ecclesiis, ver. oppono, de e. lect. l. 6.

Decimotertiò, an Monachi possint vesci carnis? Respondeatur, quod non, cap. carnem, de consec. d. 5. nisi in mensa Episcopi, gloss. ibi in ver. servato, & non solum in mensa Episcopi, sed Principis, gloss. ibi, & Jo. de Selua tract. de benef. 4. par. quest: 7. nu. 24. Principes intellige Cardinales, vel non recognoscentes superiorum, ex communi usu loquendi.

Decimoquintò, an superior possit capere regularem, ubicumque fugientem? Respondeatur, quod sic, Navar. loc. cit. num. 50. notab. 16. sicut vir uxorem, dominus servum, & ancillam, etiam antequam moneat, & citet eum sub pena, & censuris, idem loc. cit.

Decimoquintò, Regulares non possunt ex privilegiis, & præsertim ex illo, quod Mare magnum appellatur, eis concessis absolvere quenquam à casibus, quos sibi reservavit Episcopus, ita Sac. Congr. in terminis declarat. 518. Ius vero ex privilegiis, in quibus de-

iis fit expressa mentio, vel concessis, vel confirmatis potest, sac. Conc. Trid. prout dictum est in ver. absolutio, §. 1. & in pract. mea pœnit. cap. 24. q. 9.

Decimosexto, Monachi si habeant aliquam Ecclesiam, in qua habent jus patronatus, an possint illam sibi appropriare, vel in ea novum censum imponere, vel antiquum augere? Respondeatur, quod non, Clem. un. §. eandem, de suppl. neg. prælat. H. St. in Sum. tit. de sup. negl. prælat. §. quot modis, num. 3. juxta finem.

Decimosseptimò, Religionis ingressus non liberat ab irregularitate omni, sed solum ab ea, quæ provenit ex illegitimitate, immo nec propter hanc ad probationes, dignitates, & gradus, Navar. in c. non dicatis, num. 6. 22. question. 1. vide Bull. Sixti V. de illegitimis,

M E T U S.

Metus, quando excusat à revelatione excommunicationis, etiam ipse metuens habuerit partem illius, de quo sit excommunicatio, vide Nav. in conf. 2. de test. cogend.

MISERABILES PERSONÆ.

Miserabiles personæ ceteris aliis creditoribus præferuntur pro eorum creditis, usque ad summam duicatorum quinquaginta. Pius V. Bull. 190. & possunt convenire laicos coram Judice ecclesiastico ob negligentiam Judicis secularis, & ex tenore, de for. com.

N 3 Co-